

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Mansuetudo eiusdem & comitas. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

administratorē declaravit; neque è vestigialibus attingit quidquā, nisi quod ab ipso Priore quotannis ad paucos è nostris alendos per eleemosynam præberetur. quin etiam eius fratris filio pensionem decrevit annuam aureorum ad quadringentos: quam tamē bonus ille Prior nequaquam admisit. ac ceteros item, quorum beneficiis prouocatus esset, eximio quodam studio & obseruantia prosequutus est.

MANSVETVDO EIVSDEM ET COMITAS.
CAPVT V.

AB omni fastu & moribus imperiosis vehementer abhorruit. vestigiū in eo cōtumaciæ cerneret nullum. & quod difficillimum est, lenitatem ira cum gravitate miscebat, vt neque facilitas de auctoritate neque seueritas quidquam de suauitate detraheret. Parisiis per iocum inuitatus à nobili quodā, veller ne tridiculis ludere; (quibus in oblonga mensa per angustum fornicem eburnea pila trajicitur) Ego verò ludam, inquit Ignatius. At enim qua spōsione, subjicit ille. qui pecunia carcas? Tū Ignatius: Hac spōsione, respōdit, vt certo utique dierū numero tibi deseruiā: verū tamen, arbitrato tuo, si viceris tu; meo, si superior ipse discessero. Cū ea conditio placuisset: Age sanē. in certamen descenditur. cumque nihil minū calleret Ignatius, diuinitus factum est, vt in singulos omnino traiectus victor euaderet: subinde exclamante aduersario, se merito plecti, qui Ignatium prouocasset: seque diuinum iudicium prorsus agnoscere. Peracto deinde certamine, victum victor ab inanibus curis & occupationibus in aliquot dies abductum, è spōsione, spiritualibus exercitationibus diligenter excoluit: torpentemque situ ac deliciis animum ipsius ad salutarem Dei metum aternaque vitæ cogitationem excitauit. Venetiis Patavium pedibus cū iter haberet, domestica eaque admodum attrita lacerna ob inopiā indutus, Iacobo Laine comite; pecuarius quidam puer, qui à via non longè armenta pascebat, conspectis eminus peregrinis, ad eos repente propius aduolat: habitusque fortasse nouitate permotus, defixis procaciter in Ignatium oculis, cachinnos tollere, eidemque licentiū capit illudere. cumque Ignatius vultu placido substitisset; conuersus ad eum comes: Quin, ait, acceleras gradum pater, teque istius pueri petulantia subtrahis? Immo verò, inquit ille. cur puerum oblata sibi præter spem hac tanta oblectatione fraudemus? Itaque consultò etiam diutius

H 3

hæsit

hæsit in iisdem vestigiis, ac se curiosus intuendum ridendumque
 affatim proteruo adolescentulo præbuit: plus nimirum ex hoc
 qualicumque sui contemptu ac ludibrio hauriens voluptatis, quam
 alii ex vulgi plausu faustaque acclamatione percipiunt. Atque hæc
 mansuetudinis tenorem diligenter in omni vita seruauit: ac satis
 constat, annis ipsis triginta, quibus Christum sequutus est, neminem
 prorsus ab eo fuisse non modò contumeliosè tractatum, sed
 ne appellatum quidem acerbius. Si quid præciperet, roganti erat
 propior quam iubenti. Alloquendi verò eius causa nihil erat ne-
 cesse tempus opportunum, aut molles captare aditus: qualibet
 adiuisset hora, siue corpore melius haberet siue deterius, prospere
 atque atque aduersis in rebus & accipiebat benignè, & patienter
 ad finem vsque sine interpellatione audiebat: ac nullum quamuis
 infimæ sortis hominem stare coram se, nedum aperto capite
 patiebatur esse, nec modò ex destinato congressu, verum etiam
 ex occurfu fortuito, fratres ita lætis intuebatur oculis, ut vel ex
 hoc, insitam animo in omnes beneuolentiam satis ostenderet. Amicos
 præterea, tum domesticos tum externos, interdum ad prandium aut
 cenam, siue, ut appellabat ipse, ad prænitentiam inuitabat; nec repudiabat
 si quis ultro se offerret: quin etiam interuenientes cenæ vel in ipso
 iam exitu nihilominus iubebat accumbere, & frustula panis ipse
 carpendo, & simulanda appetere, conuiuium consultò extraheret,
 quoad nouissimus quisque sine rubore aut sollicitudine per otium
 absolueret. Si quis ab eo quippiam sibi aliusve peteret, vel dabat
 hilarè, verbis etiam, quodajunt, munus exornans; vel si abnueret,
 causas afferebat eiusmodi, ut ille sese contemptum nullo modo
 existimare posset. ac tanta ipse erat in eo genere vel efficacitas
 vel suauitas, ut qui ad eum legari à quopiam venerant, cum id
 quod volebant, minime impetrassent, Ignatii rationibus interdum
 ita victi pacatè que discederent, ut ultro ipsi mutata
 ratione apud eos, a quibus missi fuerant, ipse causam
 pertinacissimè tuerentur.

GRAVITAS EIVSDEM, ET IN CVSTODIA
 DISCIPLINÆ SEVERITAS.

CAPVT VI.

A hac porò comitate, quemadmodum austeritas, sic etiã
 leuitas omnis aberat & ineptia. Ita enim cõpositus
 fuit moribus, ut neque manum neque oculum mem-
 brumve aliquod sine causa & ratione moueret, & in statu, in celsu,
 accuba-